

Lesninger Herrens forklarelse 6. august, år A

1. lesning Dan 7,9–10.13–14

Hans klær var hvite som sne

I et syn om natten så jeg: Tronstoler ble satt frem, og en som var gammel av dager, tok sete. Hans klær var hvite som sne og håret på hans hode som ren ull. Hans trone var flammende luer, og hans hjul var luende ild. En strøm av ild fløt frem, og den gikk ut foran ham. Tusen på tusen tjente ham, ti tusen, ja titusener stod foran ham. Retten ble satt, og bøker ble åpnet.

Videre så jeg i mine nattesyner: Se, med himmelens skyer kom det en som var lik en menneskesønn. Han nærmet seg den gamle av dager og ble ført frem for ham. Han fikk herredømme, ære og rike; folk og stammer med ulike språk, alle folkeslag skal tjene ham. Hans velde er et evig velde, det skal ikke forgå; hans rike går aldri til grunne.

Responsoriesalme Sal 97 (96),1–2. 5–6. 9

Omkved: Herren er jordens hersker, jorden ser det og bever.

Herren er Konge, fryd deg du jord,
de talløse øer juble.

Omkring ham er mulm og skyer,
rettferd og rett er hans trones grunnvoll.

Fjellene smelter som voks for hans åsyn,
for hele jordens Herre.

Himlene kunngjør hans rettferd,
folkeslagene skuer hans herlighet.

For du, Herre, er den Høyeste over hele jorden,
høyt hevet over alle guder.

2. lesning 2 Pet 1,16–19

Vi hørte denne stemmen lyde fra himmelen

Kjæreste venner, når vi kunngjorde dere vår Herre Jesu Kristi kraft og hans komme, var det ikke oppdiktete fabler vi berettet for dere; nei, med egne øyne hadde vi sett ham i hans guddomsglans.

For det var Gud Fader som forlenet ham med ære og herlighet, det var hans opphøyede herlighet som lot sin røst høre og sa: «Dette er min Sønn som jeg har kjær, han som har all min yndest.» Vi hørte selv denne stemmen lyde fra himmelen, den gang vi var med ham på det hellige fjell.

Derfor står også profetenes ord fastere for oss enn noensinne, og dere vil gjøre vel i å akte på det! For det er lik en lampe som lyser i et mørkt rom, inntil dagen bryter frem og morgenstjernen stiger opp i deres hjerter.

Evangelievers Matt 17,5c

Halleluja.

Dette er min egen Sønn, som jeg har kjær, lytt til ham.

Halleluja.

Evangelium Matt 17,1–9

Hans ansikt strålte som solen

På den tid tok Jesus med seg Peter, Jakob og hans bror Johannes og førte dem avsides, opp på et høyt fjell. Der ble hans skikkelse forvandlet for deres øyne; hans ansikt strålte som solen, og hans klær ble skinnende hvite.

Samtidig så de for seg Moses og Elija, som kom og talte med ham.

Da sa Peter til Jesus: «Herre, det er godt at vi er her; om du så vil, skal jeg sette opp tre hytter, – en til deg, en til Moses og en til Elija. ...»

Men knapt hadde han talt ut, før en lysende sky kom og senket seg over dem, mens der ut fra skyen lød en røst som sa: «Dette er min egen Sønn, som jeg har kjær, han som har all min yndest. Lytt til ham!»

Da disiplene hørte dette, kastet de seg redselsslagne ned med ansiktet mot jorden.

Men Jesus gikk hen til dem og rørte ved dem, idet han sa: «Reis dere, og frykt ikke.» Og da de løftet blikket, var det ingen å se, bare Jesus alene.

Men på veien ned fra fjellet forbød Jesus dem å tale om dette; han sa: «Fortell ingen om hva dere har sett, før Menneskesønnen er stått opp fra de døde.»